

Sygn. akt: XU-44/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 18 grudnia 2014r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **E. M.** działającej w imieniu małoletniego W. M.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...)

z dnia 22 października 2013r. znak: WZON. (...)

w sprawie małoletniego W. M.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni E. M. przedstawiciel ustawowy małoletniego W. M. wniosła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...) z dnia 20 grudnia 2013r., który utrzymał w mocy orzeczenie Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. z dnia 18 września 2013r. Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. na posiedzeniu w dniu 18 września 2013r. zaliczył małoletniego W. M. do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim od 16 roku życia do 30 września 2018r., symbol przyczyny niepełnosprawności 11-I.

We wniesionym od tego orzeczenia odwołaniu wnioskodawczyni wносиła o zmianę orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu i ponowną ocenę stanu zdrowia dla celów ustalenia iż małoletni W. M. z uwagi na stan zdrowia jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym. W uzasadnieniu odwołania podniosła, że małoletni z uwagi na stan zdrowia wymaga częściowej pomocy osób drugih w codziennym funkcjonowaniu.

Strona pozwana w udzielonej odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni E. M. w imieniu małoletniego W. M. ur. (...), w dniu 05 sierpnia 2013r. wystąpiła do Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności o wydanie orzeczenia o niepełnosprawności w związku z wygaśnięciem terminu ważności poprzedniego orzeczenia dla celów zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze i uzyskania zasiłku pielęgnacyjnego. W dniu 18 września 2013r. Powiatowy Zespół ds. Orzekania o

Niepełnosprawności we W. wydał orzeczenie o zaliczeniu małoletniego do lekkiego stopnia niepełnosprawności od 16 roku życia do 30 września 2018r., symbol przyczyny niepełnosprawności 11 - I.

Z wydanym orzeczeniem wnioskodawczyni nie zgodziła się i wniosła odwołanie do Wojewódzkiego Zespołu do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w woj. (...). Na skutek wniesionego odwołania Wojewódzki Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) na posiedzeniu w dniu 22 października 2013r. orzeczenie Powiatowego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności we W. utrzymał w mocy.

Dowód: akta WZON. (...)

Postanowieniem z dnia 28 stycznia 2014r. Sąd na zasadzie art.468 § 1 i § 2 pkt 4 i § 4 kpc podjął czynności wyjaśniające przez zasięgnięcie opinii biegłego sądowego diabetologa na okoliczność ustalenia czy małoletni wnioskodawca W. M. może zostać zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności w rozumieniu art. 3 i 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych – t.j. Dz.U. z 2011r., Nr 127, poz.721 oraz § 3 pkt 2 rozp. MGPIPS z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności – Dz.U.139, poz.1328.

W wydanej w dniu 20 maja 2014r. opinii biegły sądowy diabetolog rozpoznał u wnioskodawcy cukrzycę typu 1 leczoną metodą osobistej pompy insulinowej i wydał opinię, że małoletni wnioskodawca, nie jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym.

Dowód: opinia biegłego sądowego z dnia 20.05.2014r. - k. 14 akt.

Postanowieniem z dnia 02 czerwca 2014r. Sąd na zasadzie art.468 § 1 i § 2 pkt 4 i § 4 kpc podjął czynności wyjaśniające przez zasięgnięcie opinii biegłego sądowego: specjalisty chorób dzieci, psychologa i psychiatry na okoliczność ustalenia czy małoletni wnioskodawca W. M. może zostać zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności w rozumieniu art. 3 i 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych – t.j. Dz.U. z 2011r., Nr 127, poz.721.

W wydanej w dniu 25 lipca 2014r. opinii biegły sądowy specjalista chorób dzieci rozpoznał u małoletniego wnioskodawcy cukrzycę typu 1 i wydał opinię, że małoletni W. M. nie jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym.

Dowód: opinia biegłego sądowego z dnia 25.07.2014r. – k. 23 - 25 as.

W wydanej w dniu 03 października 2014r. opinii biegły sądowy psychiatra i psycholog na podstawie wywiadu ustalili objawy zespołu ADHD u małoletniego i wydał opinię, że małoletni W. M. nie jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym.

Dowód: opinia biegłego sądowego z dnia 03.10.2014r. – k. 32.

Z wydanymi w sprawie opiniami nie zgodziła się wnioskodawczyni, ale nie wniosła do nich merytorycznych zastrzeżeń. Podtrzymała jedynie swoje stanowisko zawarte w odwołaniu o stanie zdrowia syna.

Strona pozwana nie wniosła zastrzeżeń do wydanych opinii w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni działającej w imieniu małoletniego W. M. nie zasługuje na uwzględnienie z następujących powodów:

Zgodnie z art.2 pkt.10 i art.3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych – t.j. Dz.U. z 2011r., Nr 127, poz.721, niepełnosprawność oznacza trwałą lub okresową niezdolność do wypełniania ról społecznych z powodu stałego lub długotrwałego naruszenia sprawności organizmu, w

szczególności powodującą niezdolność do pracy. Ustala się trzy stopnie niepełnosprawności: znaczny, umiarkowany i lekki. W art.4 cyt. ustawy ustawodawca zawarł definicję stopni niezdolności do pracy i tak zgodnie z ust. 1 do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.

Stosownie do ust.4 art.4 cyt. ustawy niezdolność do samodzielnej egzystencji oznacza naruszenie sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspakajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację.

Dla oceny stanu zdrowia małoletniego W. M. i ustalenia stopnia niepełnosprawności wydane zostały w sprawie opinie biegłego sądowego diabetologa, specjalisty chorób dzieci, psychiatry i psychologa. Zdaniem biegłych sądowych małoletni wnioskodawca nie jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym. Wnioskodawca jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim, a orzeczenie WZON z dnia 22 października 2013r. jest zasadne. Zdaniem biegłych sądowych aktualnie w stanie zdrowia wnioskodawcy nie stwierdza się tak znacznego naruszenia sprawności organizmu, które skutkowałoby ustaleniem stopnia umiarkowanego. Małoletni W. M. jest samodzielny w codziennym funkcjonowaniu i wypełnianiu swoich obowiązków, nie wymaga pomocy drugiej osoby w pełnieniu ról społecznych.

Sąd podzielił dokonane przez biegłych sądowych ustalenia i przyjął wydane w sprawie opinie za podstawę swego rozstrzygnięcia.

Biegli sądowi, którzy wydali opinię w niniejszej sprawie są specjalistami o dużej wiedzy merytorycznej i praktycznej, są lekarzami niezależnymi od stron.

Zgodnie z art.282 § 2 kpc w związku z art.283 § 2 kpc biegły wydający opinię w sprawie złożył przed objęciem funkcji przysięgę, którą jest związany i Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania bezstronności biegłego jak i jego rzetelności przy wydaniu opinii. Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art.233 §1 kpc – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków. Skoro wydane w sprawie opinie biegłych sądowych są jasne, logiczne w zasadzie nie podważane przez wnioskodawcę poprzez merytoryczne zastrzeżenia, Sąd przyjął je za podstawę swojego orzeczenia.

Małoletni Wnioskodawca nie spełnia więc kryteriów niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym o jakim mowa w art.4 ust.2 cyt. ustawy z 27.08.1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Mając więc na uwadze treść opinii wydanych przez biegłych sądowych, oraz przeprowadzone wyżej rozważania Sąd uznał, że nie było podstaw do zaliczenia wnioskodawcy do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Wydający w sprawie opinię biegli sądowi uznali orzeczenie WZON z dnia 22 października 2013r. za prawidłowe w zakresie, w jakim małoletni wnioskodawca został zaliczony do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim do dnia 30 września 2018r. Brak więc, było podstaw do orzeczenia u wnioskodawcy umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

W związku z tym odwołanie wnioskodawczyni działającej w imieniu małoletniego W. M. nie może zostać uwzględnione i podlega oddaleniu

Z tych względów na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 kpc należało orzec jak w sentencji.